

L'Aniversari

Pareix evident que en dir l'Aniversari ja tots sabem de què en parlem. És clar, em referisc a l'aniversari de l'entrada de la Mare de Déu. Fa d'això cinquanta anys, i pel que m'han con-

tat i he pogut vore en fotografies, l'esdeveniment va commocionar al nostre poble. Se m'ocorreix que la relació de la Mare de Déu amb les Coves no només és puntual, imagino que és de sempre, però que també es manifesta periòdicament, i en períodes més curts que el de cinquanta anys. Vet ací:

a).- L'any 1949 fou l'entrada que ara celebrem.

b).- L'any 1969 vingué també la Verge Dormida, la que traiem a les processons.

c).- L'any 1989, a la fornícula de la façana de l'església vam posar la mateixa Verge.

És a dir, que vist açò, podem dir que cada vint anys les Coves "entra" una imatge de la Verge, representativa de la fe mariana.

Tossal Gros, fent-se ressó de tots els esdeveniments locals que pot, participa en esta efemèrides de forma molt activa, com podeu vore en el suplement d'este número on un gran nombre de persones han bolcat les seues vivències i opinions al voltant del cinquanté aniversari.

Rocher

Ja fa 50 anys

Ja fa 50 anys que, en aquest el nostre poble, tu vas entrar, i en aquell temps, per a tots els covarxins, motiu de festa vas ser, i encara que avui pocs dels covarxins et coneixen, ben cert és que cada vegada que els teus veïns et passegem per la vila, amb tu la festa i el respecte

tornen al poble de les Coves. I per això, 50 anys més et volem ací al nostre temple, i que la teua presència continue sent, com fins ara, el motiu d'alegria més elevada i compartida per a tots nosaltres, els covarxins...

De Felip a la imatge de la Mare de Déu

Una xiqueta representava a Sant Miquel

Records de fa 50 anys. Mare meva quins temps! Quants records! Qui 'pogués tornar a aquells temps! Recordo que era molt menuda, crec que tenia... anys i em van convidar a anar damunt de la carrossa de la Mare de Déu, vestida per a representar a l'arcàngel Sant Miquel que va vèncer al dimoni.

El meu iaio tenia molta il·lusió i com que era molt amic de ca la senyora Úrsula, em va dur allí a la villa i em van guarnir de guerrera romana amb un vestit roig i daurat, els cabells llargs i solts que em queien per l'esquena, aplegant fins la cintura. La mà dreta sostenia una espasa i a l'esquerra un escut.

En aplegar a l'hostal de Jovero, em van indicar el lloc on m'havia de situar. Tot just davant de la Mare de Déu, que anava al centre d'una gran plataforma arrossegada per dues cavalleries.

Vaig restar dempeus tota la processó, sense moure'm per a res, mirant al front i sostenint l'espasa en alt tot el temps!

I ho vaig aconseguir!

És més, en finalitzar la processó, hauria tornat a repetir-ho exactament perquè no estava gens cansada.

La gentada que ho presenciava es feia creus de que no em cansara, jo estava molt posada en el meu paper d'àngel guerrer. Després d'esbrinar aquest record de la meua infantesa, també voldria expressar la meua satisfacció perquè el poble de les Coves festeja el 50é aniversari de l'Entrada de la nostra patrona, la Verge Assumpta. Que 50 anys no es fan així com així.

Bones Festes!

Teresa Girona Albella